

To besedilo je zgolj informativne narave in nima pravnega učinka. Institucije Unije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti. Verodostojne različice zadevnih aktov, vključno z uvodnimi izjavami, so objavljene v Uradnem listu Evropske unije. Na voljo so na portalu EUR-Lex. Uradna besedila so neposredno dostopna prek povezav v tem dokumentu

► **B** DIREKTIVA 2010/13/EU EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 10. marca 2010

o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev (Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah)

(kodificirana različica)

(Besedilo velja za EGP)

(UL L 95, 15.4.2010, str. 1)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
► <u>M1</u>	Direktiva (EU) 2018/1808 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. novembra 2018	L 303	69	28.11.2018

popravljena z:

► **C1** Popravek, UL L 263, 6.10.2010, str. 15 (2010/13/EU)

▼B**DIREKTIVA 2010/13/EU EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**

z dne 10. marca 2010

o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev (Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah)

(kodificirana različica)

(Besedilo velja za EGP)

POGLAVJE I

OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

1. Za namene te direktive se uporabljajo naslednje opredelitve:

▼M1

- (a) „avdiovizualna medijska storitev“ pomeni:
- (i) storitev, kakor je opredeljena v členih 56 in 57 Pogodbe o delovanju Evropske unije, kadar je glavni namen storitve ali ločljivega dela te storitve zagotavljanje programov, pod uredniško odgovornostjo ponudnika medijskih storitev, splošni javnosti za obveščanje, zabavo ali izobraževanje preko elektronskih komunikacijskih omrežij v smislu točke (a) člena 2 Direktive 2002/21/ES; tovrstna avdiovizualna medijska storitev je bodisi razširjanje televizijskih programov, kakor je opredeljeno v točki (e) tega odstavka, bodisi avdiovizualna medijska storitev na zahtevo, kakor je opredeljena v točki (g) tega odstavka;
 - (ii) avdiovizualno komercialno sporočilo;
- (aa) „storitev platforme za izmenjavo videov“ pomeni storitev, kakor je opredeljena v členih 56 in 57 Pogodbe o delovanju Evropske unije, kadar je glavni namen storitve ali ločljivega dela te storitve ali bistvena funkcija storitve zagotavljanje programov, videov, ki jih ustvarijo uporabniki, ali obojega splošni javnosti, za katere ponudnik platforme za izmenjavo videov nima uredniške odgovornosti, in sicer za obveščanje, zabavo ali izobraževanje preko elektronskih komunikacijskih omrežij v smislu točke (a) člena 2 Direktive 2002/21/ES ter katerih organiziranje določa ponudnik platforme za izmenjavo videov, med drugim s samodejnimi orodji ali algoritmi, zlasti s prikazovanjem, označevanjem in določanjem zaporedja;
- (b) „program“ pomeni niz gibljivih slik z zvokom ali brez njega, ki predstavlja posamezno poljubno dolgo enoto znotraj sporeda ali kataloga, ki ga oblikuje ponudnik medijskih storitev, vključno s celovečernimi filmi, video posnetki, športnimi dogodki, situacijskimi komedijami, dokumentarnimi filmi, otroškimi programi in izvirnimi televizijskimi dramami;

▼ M1

- (ba) „video, ki ga ustvari uporabnik,“ pomeni niz gibljivih slik z zvokom ali brez njega, ki predstavlja posamezno poljubno dolgo enoto, ki jo ustvari uporabnik in jo ta ali kateri koli drug uporabnik naloži na platformo za izmenjavo videov;
- (bb) „uredniška odločitev“ pomeni odločitev, ki se redno sprejema za izvajanje uredniške odgovornosti in je povezana z vsakodnevnim delovanjem avdiovizualne medijske storitve;

▼ B

- (c) „uredniška odgovornost“ pomeni izvrševanje učinkovitega nadzora tako nad izborom programov kakor tudi njihovo organizacijo kot nad časovnim sporedom v primeru razširjanja televizijskih programov ali v katalogu v primeru avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo. Uredniška odgovornost ne pomeni nujno pravne odgovornosti v okviru nacionalne zakonodaje za vsebino opravljenih storitev;
- (d) „ponudnik medijske storitve“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki nosi uredniško odgovornost za izbiro vsebine avdiovizualne medijske storitve in določa način, na katerega bo ta organizirana;

▼ M1

- (da) „ponudnik platforme za izmenjavo videov“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki ponuja storitev platforme za izmenjavo videov;

▼ B

- (e) „razširjanje televizijskih programov“ (tj. linearna avdiovizualna medijska storitev) pomeni avdiovizualno medijsko storitev, ki jo opravlja ponudnik medijskih storitev za sočasno gledanje programov na podlagi programskega sporeda;
- (f) „izdajatelj televizijskega programa“ pomeni ponudnika medijskih storitev razširjanja televizijskih programov;
- (g) „avdiovizualna medijska storitev na zahtevo“ (tj. nelinearna avdiovizualna medijska storitev) pomeni avdiovizualno medijsko storitev, ki jo opravlja ponudnik medijskih storitev za gledanje programov v trenutku, ki ga izbere uporabnik in na svojo osebno zahtevo na podlagi kataloga programov, ki ga izbere ponudnik medijskih storitev;

▼ M1

- (h) „avdiovizualno komercialno sporočilo“ pomeni slikovne podobe z zvokom ali brez njega, ki so namenjene neposredni ali posredni promociji blaga, storitev ali podobe fizične ali pravne osebe, ki opravlja gospodarsko dejavnost; take slikovne podobe spremljajo program ali video, ki ga ustvari uporabnik, ali so vanj vključene, in sicer v zameno za plačilo ali podobno nadomestilo ali za samopromocijske namene. Oblike avdiovizualnega komercialnega sporočila med drugim vključujejo televizijsko oglaševanje, sponzorstvo, televizijsko prodajo in promocijsko umeščanje izdelkov;

▼ B

- (i) „televizijsko oglaševanje“ pomeni vsako obliko obvestila, ki ga javno ali zasebno podjetje ali fizična oseba predvaja bodisi za plačilo ali podobno nadomestilo bodisi za samooglaševalske namene in ki zadeva trgovino, poslovno dejavnost, obrt ali stroko ter želi v zameno za plačilo spodbuditi preskrbo z blagom in storitvami, vključno z nepremičninami, pravicami in obveznostmi;

▼ B

- (j) „prikrito avdiovizualno komercialno sporočilo“ pomeni besedno ali slikovno predstavljanje blaga, storitev, imena, blagovne znamke ali dejavnosti proizvajalca blaga ali ponudnika storitev v programih, kadar takšno predstavljanje ponudniku medijskih storitev služi kot oglaševanje in bi utegnilo zavajati javnost glede svoje narave. Takšna predstavitev se šteje za namerno zlasti tedaj, kadar se opravlja za plačilo ali podobno nadomestilo;

▼ M1

- (k) „sponzorstvo“ pomeni vsak prispevek javnih ali zasebnih podjetij ali fizičnih oseb, ki se ne ukvarjajo z opravljanjem avdiovizualnih medijskih storitev ali storitev platforme za izmenjavo videov ali s produkcijo avdiovizualnih del, za financiranje avdiovizualnih medijskih storitev, storitev platforme za izmenjavo videov, videov, ki jih ustvarjajo uporabniki, ali programov, da bi promovirale svoje ime, blagovno znamko, podobo, dejavnosti ali izdelke;

▼ B

- (l) „televizijska prodaja“ pomeni neposredne ponudbe, ki se v zameno za plačilo predvajajo javnosti zaradi preskrbe z blagom ali storitvami, vključno z nepremičninami, pravicami in dolžnostmi;

▼ M1

- (m) „promocijsko umeščanje izdelkov“ pomeni kakršno koli obliko avdiovizualnega komercialnega sporočila, ki vključuje ali se skljuje na izdelek, storitev ali njuno blagovno znamko, tako da se jih pokaže v programu ali videu, ki ga ustvari uporabnik, v zameno za plačilo ali podobno nadomestilo;

▼ B

- (n) „evropska dela“ pomenijo:

- (i) dela, ki izvirajo iz držav članic;
- (ii) dela z izvorom iz evropskih tretjih držav, ki so podpisnice Evropske konvencije o čezmejni televiziji Sveta Evrope in izpolnjujejo pogoje iz odstavka 3;
- (iii) dela, ki nastanejo v koprodukciji v okviru sporazumov, povezanih z avdiovizualnim sektorjem, ki jih sklenejo Unija in tretje države, ter izpolnjujejo pogoje iz vsakega od teh sporazumov.

2. Uporaba določb odstavka 1(n)(ii) in (iii) je odvisna od del, ki izvirajo iz držav članic, za katera ne veljajo diskriminatorni ukrepi v zadevni tretji državi.

3. Dela iz odstavka 1(n)(i) in (ii) so večinoma dela avtorjev in delavcev, ki prebivajo v eni ali več državah iz navedenih določb, če je izpolnjen eden od naslednjih treh pogojev:

- (i) ustvarili so jih en ali več producentov s sedežem v eni ali več teh držav;
- (ii) proizvodnjo del nadzirajo in dejansko kontrolirajo en ali več producentov s sedežem v eni ali več teh držav;

▼ B

(iii) je prispevek koproducentov iz teh držav k skupnim koprodukcijskim stroškom prevladujoč, koprodukcije pa ne nadzoruje en ali več producentov s sedežem izven teh držav.

4. Dela, ki niso evropska dela v smislu odstavka 1(n), ampak se producirajo v okviru dvostranskih koprodukcijskih sporazumov, sklenjenih med državami članicami in tretjimi državami, se štejejo za evropska dela, če koproducenti iz Unije prispevajo večinski delež skupnih stroškov produkcije in če produkcije ne nadzoruje en ali več producentov s sedežem zunaj ozemlja držav članic.

POGLAVJE II

▼ M1**SPLOŠNE DOLOČBE ZA AVDIOVIZUALNE MEDIJSKE STORITVE****▼ B***Člen 2*

1. Vsaka država članica zagotovi, da so vse avdiovizualne medijske storitve, ki jih prenašajo ponudniki medijskih storitev pod njeno pristojnostjo, skladne s pravili pravnega reda, ki se uporablja za avdiovizualne medijske storitve, namenjene javnosti v tej državi članici.

2. V tej direktivi so ponudniki medijskih storitev pod pristojnostjo države članice:

(a) tisti, ki imajo sedež v tej državi članici v skladu z odstavkom 3;

(b) tisti, za katere se uporablja odstavek 4.

3. V tej direktivi se šteje, da ima ponudnik medijskih storitev sedež v državi članici v naslednjih primerih:

(a) ponudnik medijskih storitev ima glavno pisarno v tej državi članici, pa tudi uredniške odločitve v zvezi z avdiovizualnimi medijskimi storitvami se sprejemajo v tej državi članici;

▼ M1

(b) če ima ponudnik medijskih storitev svojo glavno pisarno v eni državi članici, uredniške odločitve v zvezi z avdiovizualnimi medijskimi storitvami pa se sprejemajo v drugi državi članici, se šteje, da ima ponudnik medijskih storitev sedež v tisti državi članici, v kateri dela znaten del delovne sile, vključene v opravljanje dejavnosti avdiovizualnih medijskih storitev v zvezi s programi. Kadar znaten del delovne sile, ki opravlja dejavnost avdiovizualnih medijskih storitev v zvezi s programi, dela v vsaki od teh držav članic, se šteje, da ima ponudnik medijskih storitev sedež v tisti državi članici, v kateri ima glavno pisarno. Kadar znaten del delovne sile, ki opravlja dejavnost avdiovizualnih medijskih storitev v zvezi s programi, ne dela v nobeni od teh držav članic, se šteje, da ima ponudnik medijskih storitev sedež v tisti državi članici, v kateri je začel svojo dejavnost v skladu s pravom te države članice, če vzdržuje stabilno in učinkovito povezavo z gospodarstvom te države članice;

▼ B

(c) če ima ponudnik medijskih storitev svojo glavno pisarno v eni državi članici, odločitve v zvezi z avdiovizualnimi medijskimi storitvami pa se sprejemajo v tretji državi, ali obratno, se šteje, da ima sedež v zadevni državi članici, če večji delež delovne sile, vključene v opravljanje dejavnosti avdiovizualnih medijskih storitev, dela v tej državi članici.

4. Šteje se, da ponudniki medijskih storitev, za katere se določbe odstavka 3 ne uporabljajo, sodijo pod pristojnost države članice v naslednjih primerih:

(a) uporabljajo satelitsko povezavo v tej državi članici;

(b) čeprav ne uporabljajo satelitske priključitve, ki je v tej državi članici, uporabljajo satelitske zmogljivosti, ki pripadajo tej državi članici.

5. Če pristojnosti države članice ni mogoče določiti v skladu z odstavkoma 3 in 4, sodi ponudnik medijskih storitev pod pristojnost tiste države članice, v kateri ima sedež v smislu členov 49 do 55 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

▼ M1

5a. Države članice zagotovijo, da ponudniki medijskih storitev obvestijo pristojne nacionalne regulatorne organe ali telesa o vseh spremembah, ki bi lahko vplivale na določitev pristojnosti v skladu z odstavki 2, 3 in 4.

5b. Države članice sestavijo in vodijo posodobljen seznam ponudnikov medijskih storitev pod svojo pristojnostjo in navedejo, na katerih merilih iz odstavkov 2 do 5 temelji njihova pristojnost. Države članice ta seznam in vse njegove posodobitve sporočijo Komisiji.

Komisija zagotovi, da so takšni sezname na voljo v centralizirani zbirki podatkov. V primeru neskladnosti med seznamami Komisija naveže stik z zadevnimi državami članicami, da bi našli rešitev. Komisija zagotovi, da imajo nacionalni regulatorni organi ali telesa dostop do te zbirke podatkov. Komisija informacije iz zbirke podatkov objavi.

5c. Kadar se zadevne države članice ob uporabi člena 3 ali 4 ne strinjajo o tem, katera država članica ima pristojnost, o tem brez nepotrebnega odlašanja obvestijo Komisijo. Komisija lahko od skupine evropskih regulatorjev za avdiovizualne medijske storitve (v nadaljnjem besedilu: skupina ERGA) zahteva, da v skladu s točko (d) člena 30b(3) poda mnenje o zadevi. Skupina ERGA tako mnenje poda v 15 delovnih dneh od predložitve zahteve Komisije. Komisija ustrezno obvešča odbor za stike, ustanovljen s členom 29.

Ko Komisija sprejme odločitev na podlagi člena 3(2) ali (3) ali člena 4(5), odloči tudi o tem, katera država članica ima pristojnost.

▼B

6. Ta direktiva se ne uporablja za avdiovizualne medijske storitve, ki so namenjene izključno sprejemu v tretjih državah in ki jih javnost v eni ali več državah članicah neposredno ali posredno ne sprejema s standardno uporabniško opremo.

▼M1*Člen 3*

1. Države članice zagotovijo svobodo sprejemanja avdiovizualnih medijskih storitev iz drugih držav članic in ne omejujejo njihovega ponovnega prenašanja na svojem ozemlju zaradi razlogov, ki sodijo na področja, ki jih usklajuje ta direktiva.

2. Država članica lahko začasno odstopa od odstavka 1 tega člena, kadar avdiovizualna medijska storitev, ki jo ponuja ponudnik medijskih storitev pod pristojnostjo druge države članice, očitno, resno in hudo krši točko (a) člena 6(1) ali člen 6a(1) ali če ogroža javno zdravje ali predstavlja resno in hudo nevarnost, da bo javno zdravje ogroženo.

Za odstopanje iz prvega pododstavka veljajo naslednji pogoji:

- (a) ponudnik medijskih storitev je v zadnjih 12 mesecih v vsaj dveh prejšnjih primerih enkrat ali večkrat že storil ravnanje iz prvega pododstavka;
- (b) zadevna država članica je uradno pisno obvestila ponudnika medijskih storitev, državo članico, ki ima pristojnost nad tem ponudnikom, in Komisijo o domnevnih kršitvah in sorazmernih ukrepih, ki jih namerava sprejeti, če znova pride do take kršitve;
- (c) zadevna država članica je spoštovala pravico ponudnika medijskih storitev do obrambe, predvsem pa je temu ponudniku omogočila, da se izjavi glede domnevnih kršitev, ter
- (d) na podlagi posvetovanj z državo članico, ki ima pristojnost nad ponudnikom medijskih storitev, in Komisijo ni prišlo do sporazumne poravnave v enem mesecu po tem, ko je Komisija prejela uradno obvestilo iz točke (b).

Komisija v treh mesecih po prejemu uradnega obvestila o ukrepih, ki jih je sprejela zadevna država članica, in po tem, ko je v skladu s točko (d) člena 30b(3) zahtevala mnenje skupine ERGA, odloči, ali so ti ukrepi združljivi s pravom Unije. Komisija ustrezno obvešča odbor za stike. Kadar Komisija odloči, da ti ukrepi niso združljivi s pravom Unije, od zadevne države članice zahteva, naj jih nemudoma prekliče.

3. Država članica lahko začasno odstopa od odstavka 1 tega člena, kadar avdiovizualna medijska storitev, ki jo ponuja ponudnik medijskih storitev pod pristojnostjo druge države članice, očitno, resno in hudo krši točko (b) člena 6(1) ali če ogroža javno zdravje ali predstavlja resno in hudo nevarnost, da bo javna varnost ogrožena, vključno z varovanjem nacionalne varnosti in obrambo.

▼ M1

Za odstopanje iz prvega pododstavka veljajo naslednji pogoji:

- (a) v zadnjih 12 mesecih se je ravnanje iz prvega pododstavka zgodilo vsaj že enkrat

ter

- (b) zadevna država članica je uradno pisno obvestila ponudnika medijskih storitev, državo članico, ki ima pristojnost nad tem ponudnikom, in Komisijo o domnevni kršitvi in sorazmernih ukrepih, ki jih namerava sprejeti, če znova pride do take kršitve.

Zadevna država članica spoštuje pravice zadevnega ponudnika medijskih storitev do obrambe, predvsem pa mu omogoči, da se izjavi glede domnevnih kršitev.

Komisija v treh mesecih po prejemu uradnega obvestila o ukrepih, ki jih je sprejela zadevna država članica, in po tem, ko je v skladu s točko (d) člena 30b(3) zahtevala mnenje skupine ERGA, odloči, ali so ti ukrepi združljivi s pravom Unije. Komisija ustrezno obvešča odbor za stike. Kadar Komisija odloči, da zadevni ukrepi niso združljivi s pravom Unije, od zadevne države članice zahteva, naj jih nemudoma prekliče.

4. Odstavka 2 in 3 ne posegata v uporabo kakršnega koli postopka, pravnega sredstva ali sankcije za zadevne kršitve v državi članici, ki ima pristojnost nad zadevnim ponudnikom medijskih storitev.

5. Države članice lahko v nujnih primerih najpozneje en mesec po domnevni kršitvi odstopajo od pogojev iz točk (a) in (b) odstavka 3. V takem primeru se o sprejetih ukrepih čim prej uradno obvesti Komisijo in državo članico, pod katere pristojnost spada ponudnik medijskih storitev, in navede razloge, zaradi katerih država članica meni, da gre za nujni primer. Komisija čim prej preveri, ali so priglašeni ukrepi združljivi s pravom Unije. Kadar ugotovi, da ukrepi niso združljivi s pravom Unije, od zadevne države članice zahteva, da sprejete ukrepe nemudoma prekliče.

6. Če Komisija nima na voljo informacij, ki so potrebne za sprejetje odločitve v skladu z odstavkom 2 ali 3, v enem mesecu od prejema uradnega obvestila zahteva od zadevne države članice vse informacije, potrebne za to odločitev. Rok, v katerem mora Komisija sprejeti odločitev, začasno preneha teči, dokler država članica ne zagotovi potrebnih informacij. V vsakem primeru to začasno prenehanje ne sme biti daljše od enega meseca.

7. Države članice in Komisija si redno izmenjujejo izkušnje in najboljše prakse v zvezi s postopkom iz tega člena v okviru odbora za stike in skupine ERGA.

▼ M1*Člen 4*

1. Države članice lahko od ponudnikov medijskih storitev pod svojo pristojnostjo zahtevajo, da na področjih, ki jih usklajuje ta direktiva, ravnajo v skladu z natančnejšimi ali strožjimi pravili, če so ta pravila v skladu s pravom Unije.

2. Kadar:

- (a) je država članica izkoristila svojo možnost za sprejetje natančnejših ali strožjih pravil splošnega javnega interesa na podlagi odstavka 1 ter
- (b) država članica oceni, da ponudnik medijskih storitev pod pristojnostjo druge države članice ponuja avdiovizualno medijsko storitev, ki je v celoti ali večinoma usmerjena v njeno ozemlje,

lahko ta država članica zahteva, da pristojna država članica obravnava morebitne ugotovljene probleme v zvezi s tem odstavkom. Obe državi članici lojalno in pravočasno sodelujeta, da bi našli obojestransko zadovoljivo rešitev.

Ob prejemu utemeljene zahteve iz prvega pododstavka pristojna država članica od ponudnika medijskih storitev zahteva, naj spoštuje zadevna pravila splošnega javnega interesa. Pristojna država članica državo članico, ki poda zahtevo, redno obvešča o sprejetih ukrepih za reševanje ugotovljenih problemov. Pristojna država članica v dveh mesecih od prejema zahteve obvesti državo članico, ki poda zahtevo, in Komisijo o rezultatih in navede razloge, če rešitve ni mogoče najti.

Katera koli od obeh držav članic lahko zaprosi odbor za stike, naj preuči primer.

3. Zadevna država članica lahko sprejme ustrezne ukrepe zoper zadevnega ponudnika medijskih storitev, kadar:

- (a) oceni, da rezultati, doseženi z uporabo odstavka 2, niso zadovoljivi, ter
- (b) predloži dokaze, da ima zadevni ponudnik medijskih storitev sedež v pristojni državi članici, da bi se izognil strožjim pravilom, ki bi zanj veljali na področjih, ki jih usklajuje ta direktiva, če bi imel sedež v zadevni državi članici; na podlagi teh dokazov je mogoče utemeljeno domnevati o izogibanju, ne da bi bilo treba dokazati namen ponudnika medijskih storitev za izogibanje navedenim strožjim pravilom.

Takšni ukrepi so objektivno potrebni, se uporabljajo na nediskriminatorsen način in so sorazmerni glede na cilje, ki jih zasledujejo.

4. Država članica lahko sprejme ukrepe na podlagi odstavka 3 samo, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) Komisijo in državo članico, v kateri ima ponudnik medijskih storitev sedež, je uradno obvestila o svojem namenu sprejetja takšnih ukrepov, pri tem pa utemeljila razloge, na katerih temelji njena ocena;

▼ **M1**

- (b) spoštovala je pravico zadevnega ponudnika medijskih storitev do obrambe, predvsem pa mu je omogočila, da se izjavi glede domnevne kršitve in ukrepov, ki jih namerava sprejeti država članica, ki poda uradno obvestilo; in
- (c) Komisija je po tem, ko je v skladu s točko (d) člena 30b(3) zahtevala mnenje skupine ERGA, odločila, da so ukrepi združljivi s pravom Unije in zlasti da so ocene države članice, ki sprejme ukrepe na podlagi odstavkov 2 in 3 tega člena, pravilno utemeljene; Komisija ustrezno obvešča odbor za stike.

5. Komisija odloči v treh mesecih po prejemu uradnega obvestila iz točke (a) odstavka 4, ali so ti ukrepi združljivi s pravom Unije. Kadar Komisija odloči, da ti ukrepi niso združljivi s pravom Unije, od zadevne države članice zahteva, da ne sprejme nameranih ukrepov.

Če Komisija nima na voljo informacij, ki so potrebne za sprejetje odločitve na podlagi prvega pododstavka, v enem mesecu od prejema uradnega obvestila od zadevne države članice zahteva vse informacije, potrebne za odločitev. Rok, v katerem mora Komisija sprejeti odločitev, začasno preneha teči, dokler država članica ne zagotovi potrebnih informacij. V vsakem primeru to začasno prenehanje ne sme biti daljše od enega meseca.

6. Države članice s primernimi sredstvi v okviru svojega nacionalnega prava zagotovijo, da ponudniki medijskih storitev pod njihovo pristojnostjo dejansko spoštujejo to direktivo.

7. Direktiva 2000/31/ES se uporablja, razen če je v tej direktivi določeno drugače. V primeru neskladja med Direktivo 2000/31/ES in to direktivo prevlada ta direktiva, razen če je v tej direktivi določeno drugače.

Člen 4a

1. Države članice spodbujajo uporabo koregulacije in samoregulacije na podlagi pravil ravnanja, sprejetih na nacionalni ravni na področjih, ki jih usklajuje ta direktiva, v obsegu, ki ga dopuščajo njihovi pravni sistemi. Ta pravila:

- (a) so takšna, da jih glavni deležniki v zadevnih državah članicah na splošno sprejemajo;
- (b) jasno in nedvoumno določajo svoje cilje;
- (c) zagotavljajo redno, pregledno in neodvisno spremljanje ter ocenjevanje doseganja zastavljenih ciljev ter
- (d) zagotavljajo učinkovito izvrševanje, vključno z učinkovitimi in sorazmernimi sankcijami.

▼ M1

2. Države članice in Komisija lahko samoregulacijo spodbujajo s pravili ravnanja na ravni Unije, ki jih sestavijo ponudniki medijskih storitev, ponudniki storitev platform za izmenjavo videov ali organizacije, ki jih zastopajo, po potrebi v sodelovanju z drugimi sektorji, kot so industrijska, trgovinska, poklicna ter potrošniška združenja ali organizacije. Ta pravila so takšna, da jih glavni deležniki na ravni Unije na splošno sprejemajo, ter so skladna s točkami (b) do (d) odstavka 1. Pravila ravnanja na ravni Unije ne posegajo v nacionalna pravila ravnanja.

Komisija v sodelovanju z državami članicami spodbuja oblikovanje pravil ravnanja na ravni Unije, kadar je to primerno, v skladu z načeloma subsidiarnosti in sorazmernosti.

Podpisniki pravil ravnanja na ravni Unije predložijo osnutke teh pravil in njihove spremembe Komisiji. Komisija se o teh osnutkih pravil ali njihovih spremembah posvetuje z odborom za stike.

Komisija pravila ravnanja na ravni Unije objavi in lahko glede njih ustrezno ozavešča javnost.

3. Države članice lahko od ponudnikov medijskih storitev pod svojo pristojnostjo zahtevajo, da ravnajo v skladu z natančnejšimi ali strožjimi pravili, skladnimi s to direktivo in pravom Unije, tudi če njihov neodvisen nacionalni regulatorni organ ali telo odloči, da se katera koli pravila ravnanja ali njihovi deli niso izkazali kot dovolj učinkoviti. Države članice o teh pravilih brez nepotrebnega odlašanja obvestijo Komisijo.

▼ B

POGLAVJE III

▼ M1**DOLOČBE, KI SE UPORABLJAJO ZA AVDIOVIZUALNE MEDIJSKE STORITVE***Člen 5*

1. Vsaka država članica zagotovi, da ponudnik medijskih storitev pod njeno pristojnostjo omogoči prejemnikom storitve enostaven, neposreden in stalen dostop vsaj do naslednjih informacij:

- (a) naziv ponudnika;
- (b) geografski naslov njegovega sedeža;
- (c) podatki, vključno z elektronskim naslovom ali spletnim mestom, s pomočjo katerih ga je mogoče hitro, neposredno in učinkovito kontaktirati;
- (d) država članica, ki je pristojna zanj, ter pristojni regulatorni organi ali telesa ali nadzorni organi.

▼ **M1**

2. Države članice lahko sprejmejo zakonodajne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da dajo ponudniki medijskih storitev, ki so pod njihovo pristojnostjo, poleg informacij iz odstavka 1 na voljo tudi informacije o svoji lastniški strukturi, vključno z dejanskimi lastniki. Pri takšnih ukrepih se spoštujejo zadevne temeljne pravice, kot sta zasebno in družinsko življenje dejanskih lastnikov. Takšni ukrepi morajo biti potrebni in sorazmerni ter usmerjeni v doseganje cilja v splošnem interesu.

Člen 6

1. Države članice brez poseganja v svojo obveznost spoštovanja in varovanja človekovega dostojanstva na primeren način zagotovijo, da se z avdiovizualnimi medijskimi storitvami, ki jih ponujajo ponudniki medijskih storitev pod njihovo pristojnostjo:

- (a) ne spodbuja nasilja ali sovraštva do skupine oseb ali člana take skupine na kateri koli podlagi iz člena 21 Listine;
- (b) javno ne ščuva k storitvi terorističnega kaznivega dejanja, kot je določeno v členu 5 Direktive (EU) 2017/541.

2. Ukrepi, sprejeti za namene tega člena, morajo biti potrebni in sorazmerni ter skladni s pravicami in načeli iz Listine.

Člen 6a

1. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da so avdiovizualne medijske storitve, ki jih ponujajo ponudniki medijskih storitev pod njihovo pristojnostjo in ki bi lahko resno ogrozile telesni, duševni ali moralni razvoj mladoletnikov, dostopne le na način, ki zagotavlja, da jih mladoletniki praviloma ne bodo mogli slišati ali videti. Takšni ukrepi lahko vključujejo izbiro časa razširjanja, orodja za preverjanje starosti ali druge tehnične ukrepe. Ti ukrepi morajo biti sorazmerni z morebitnim škodljivim učinkom programa.

Za najbolj škodljivo vsebino, kot sta neupravičeno nasilje in pornografija, veljajo najstrožja merila.

2. Osebni podatki mladoletnikov, ki jih na podlagi odstavka 1 zberejo ali drugače ustvarijo ponudniki medijskih storitev, se ne obdelujejo v komercialne namene, kot so neposredno trženje, profiliranje in vedenjsko usmerjeno oglaševanje.

3. Države članice zagotovijo, da ponudniki medijskih storitev gledalcem zagotovijo dovolj informacij o vsebini, ki bi lahko škodila telesnemu, duševnemu ali moralnemu razvoju mladoletnikov. Ponudniki medijskih storitev v ta namen uporabijo sistem, ki opisuje potencialno škodljivo naravo vsebine avdiovizualne medijske storitve.

▼ M1

Države članice za izvajanje tega odstavka spodbujajo uporabo koregulacije iz člena 4a(1).

4. Komisija spodbuja ponudnike medijskih storitev, da si izmenjajo najboljše prakse o pravilih ravnanja za koregulacijo. Države članice in Komisija lahko za namene tega člena spodbujajo samoregulacijo s pravili ravnanja na ravni Unije iz člena 4a(2).

Člen 7

1. Države članice brez nepotrebnega odlašanja zagotovijo, da se dostopnost storitev, ki jih zagotavljajo ponudniki medijskih storitev pod njihovo pristojnostjo, za invalidne osebe neprekinjeno in postopno izboljšuje s sorazmernimi ukrepi.

2. Države članice zagotovijo, da ponudniki medijskih storitev o izvajanju ukrepov iz odstavka 1 redno poročajo nacionalnim regulatornim organom ali telesom. Države članice Komisijo do 19. decembra 2019 in nato vsaka tri leta obvestijo o izvajanju odstavka 1.

3. Države članice spodbujajo ponudnike medijskih storitev, da pripravijo akcijske načrte o dostopnosti, ki se nanašajo na neprekinjeno in postopno izboljševanje dostopnosti njihovih storitev za invalidne osebe. Vsak tak akcijski načrt se posreduje nacionalnim regulatornim organom ali telesom.

4. Vsaka država članica določi enotno kontaktno točko, ki je zlahka dostopna, tudi invalidnim osebam, in objavljena na spletu, za zagotavljanje informacij in prejemanje pritožb v zvezi z vprašanji dostopnosti iz tega člena.

5. Države članice zagotovijo, da so nujne informacije, tudi javna sporočila in obvestila ob naravnih nesrečah, ki so objavljene preko avdiovizualnih medijskih storitev, posredovane na način, ki je dostopen invalidnim osebam.

Člen 7a

Države članice lahko sprejmejo ukrepe za zagotovitev, da se avdiovizualne medijske storitve splošnega interesa ustrezno postavijo v ospredje.

Člen 7b

Države članice sprejmejo ustrezne in sorazmerne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se avdiovizualne medijske storitve, ki jih ponujajo ponudniki medijskih storitev, brez izrecnega soglasja teh ponudnikov ne prekrijejo v komercialne namene ali spremenijo.

▼ M1

Za namene tega člena države članice določijo regulativne podrobnosti, vključno z izjemami, zlasti v zvezi z varovanjem legitimnih interesov uporabnikov, pri čemer upoštevajo legitime interese ponudnikov medijskih storitev, ki so prvotno zagotavljali avdiovizualne medijske storitve.

▼ B*Člen 8*

Države članice zagotovijo, da ponudniki medijskih storitev pod njihovo pristojnostjo ne prenašajo kinematografskih del zunaj terminov, dogovorjenih z imetniki pravic.

▼ M1*Člen 9*

1. Države članice zagotovijo, da so avdiovizualna komercialna sporočila, ki jih zagotavljajo ponudniki medijskih storitev pod njihovo pristojnostjo, v skladu z naslednjimi zahtevami:

- (a) avdiovizualna komercialna sporočila morajo biti jasno razpoznavna kot taka; prikrita avdiovizualna komercialna sporočila so prepovedana;
- (b) avdiovizualna komercialna sporočila ne smejo uporabljati subliminalnih tehnik;
- (c) avdiovizualna komercialna sporočila ne smejo:
 - (i) ogrožati spoštovanja človekovega dostojanstva;
 - (ii) vsebovati ali spodbujati kakršne koli diskriminacije na podlagi spola, rase ali etničnega porekla, državljanstva, vere ali prepričanja, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti;
 - (iii) spodbujati vedenja, ki ogroža zdravje ali varnost;
 - (iv) spodbujati vedenja, izjemno škodljivega za varstvo okolja;
- (d) prepovedane so vse oblike avdiovizualnih komercialnih sporočil za cigarete in druge tobačne izdelke ter elektronske cigarete in posodice za ponovno polnjenje;
- (e) avdiovizualna komercialna sporočila za alkoholne pijače ne smejo biti izrecno namenjena mladoletnikom in ne smejo spodbujati prekomernega uživanja takšnih pijač;
- (f) avdiovizualno komercialno sporočilo za zdravila in zdravljenje, ki jih je mogoče dobiti le na recept v državi članici, pod katere pristojnostjo je ponudnik medijskih storitev, je prepovedano;

▼ M1

(g) avdiovizualna komercialna sporočila ne smejo povzročati telesne, duševne ali moralne škode mladoletnikom; zato ne smejo neposredno spodbujati mladoletnikov, da zaradi svoje neizkušenosti ali lahkovernosti kupujejo ali najemajo proizvode ali storitve, jih neposredno spodbujati, da prepričujejo svoje starše ali druge, naj kupujejo oglaševano blago ali storitve, izkoriščati zaupanje mladoletnikov v starše, učitelje ali druge osebe, ali nepremišljeno prikazovati mladoletnikov v nevarnih situacijah.

2. Avdiovizualna komercialna sporočila za alkoholne pijače, razen pri navajanju sponzorstva in promocijskem umeščanju izdelkov, v okviru avdiovizualnih storitev na zahtevo izpolnjujejo merila iz člena 22.

3. Države članice spodbujajo uporabo koregulacije in samoregulacije s pravili ravnanja iz člena 4a(1) glede neprimernih avdiovizualnih komercialnih sporočil za alkoholne pijače. Navedena pravila so namenjena učinkovitemu zmanjšanju izpostavljenosti mladoletnikov avdiovizualnim komercialnim sporočilom za alkoholne pijače.

4. Države članice spodbujajo uporabo koregulacije in samoregulacije s pravili ravnanja iz člena 4a(1) glede neprimernih avdiovizualnih komercialnih sporočil za hrano in pijačo s hranili ter snovmi s hranilnim ali fiziološkim učinkom, zlasti maščobo, transmaščobnimi kislinami, soljo ali natrijem in sladkorjem, katerih prekomerno uživanje v celotni prehrani ni priporočljivo, ki so predvajana ob otroških programih ali vključena vanje.

Ta pravila so namenjena učinkovitemu zmanjšanju izpostavljenosti otrok avdiovizualnim komercialnim sporočilom za tako hrano in pijačo. Namen teh pravil je preprečiti, da bi taka avdiovizualna komercialna sporočila poudarjala pozitivne lastnosti prehranskih vidikov take hrane in pijače.

5. Države članice in Komisija lahko za namene tega člena spodbujajo samoregulacijo s pravili ravnanja na ravni Unije iz člena 4a(2).

▼ B*Člen 10*

1. Avdiovizualne medijske storitve ali programi, ki so sponzorirani, izpolnjujejo naslednje zahteve:

(a) na njihovo vsebino in v primeru razširjanja televizijskih programov na njihov spored se nikakor ne sme vplivati tako, da bi to posegalo v odgovornost in uredniško neodvisnost ponudnika medijskih storitev;

(b) ne smejo neposredno spodbujati nakupa ali najema blaga ali storitev, zlasti ne s posebnim promocijskim navajanjem tega blaga ali storitev;

▼ B

- (c) gledalci so jasno obveščeni o obstoju sponzorskega sporazuma. Sponzorirani programi morajo biti kot taki jasno označeni z imenom, logotipom in/ali katerim koli drugim simbolom sponzorja, na primer z navedbo njegovega izdelka/njegovih izdelkov ali storitve/storitev ali njegovim razpoznavnim znakom na ustrezen način na začetku, med in/ali na koncu programa.

▼ M1

2. Avdiovizualnih medijskih storitev ali programov ne sponzorirajo podjetja, katerih glavna dejavnost je izdelava ali prodaja cigaret in drugih tobačnih izdelkov ter elektronskih cigaret in posodic za ponovno polnjenje.

▼ B

3. Kadar avdiovizualne medijske storitve ali programe sponzorirajo podjetja, katerih dejavnosti vključujejo izdelavo ali prodajo zdravil in zdravljenja, se lahko promovira ime ali podoba podjetja, ne smejo pa se promovirati posamična zdravila ali zdravljenje, ki so na voljo le na recept v državi članici, pod katere pristojnostjo spada ponudnik medijskih storitev.

▼ M1

4. Poročila in dnevnoinformativni programi se ne sponzorirajo. Države članice lahko prepovejo sponzorstvo otroških programov. Države članice lahko prepovejo prikazovanje logotipa sponzorstva med otroškimi programi, dokumentarnimi filmi in verskimi programi.

Člen 11

1. Ta člen se uporablja le za programe, ustvarjene po 19. decembru 2009.
2. Promocijsko umeščanje izdelkov je dovoljeno pri vseh avdiovizualnih medijskih storitvah, razen v poročilih in dnevnoinformativnih programih, programih za varstvo potrošnikov ter verskih in otroških programih.
3. Programi, ki vsebujejo promocijsko umeščanje izdelkov, izpolnjujejo naslednje zahteve:
- (a) na njihovo vsebino in razvrstitev v sporedu v primeru razširjanja televizijskih programov ali v katalogu v primeru avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo se nikakor ne sme vplivati tako, da bi to posegalo v odgovornost in uredniško neodvisnost ponudnika medijskih storitev;
- (b) neposredno ne spodbujajo nakupa ali najema blaga ali storitev, zlasti ne s posebnim promocijskim navajanjem tega blaga ali storitev;
- (c) zadevnega izdelka neustrezno ne postavljajo v ospredje;
- (d) gledalci so jasno obveščeni o promocijskem umeščanju izdelkov z ustrežno oznako na začetku in koncu programa ter ob nadaljevanju predvajanja programa po oglaševalskem premoru, z namenom preprečiti, da bi bili zmedeni.

▼ M1

Države članice lahko opustijo zahteve iz točke (d), razen za programe, ki jih je ustvaril ali naročil ponudnik medijskih storitev oziroma z njim povezano podjetje.

4. V nobenem primeru pa programi ne vsebujejo promocijskega umeščanja:

- (a) cigaret in drugih tobačnih izdelkov ter elektronskih cigaret in posodic za ponovno polnjenje ali izdelkov podjetij, katerih glavna dejavnost je proizvodnja ali prodaja teh izdelkov;
- (b) določenih zdravil ali zdravljenj, ki so v državi članici, pod katere pristojnost spada ponudnik medijskih storitev, na voljo le na recept.

▼ B

POGLAVJE IV

▼ M1

Člen 13

1. Države članice zagotovijo, da ponudniki medijskih storitev pod njihovo pristojnostjo, ki ponujajo avdiovizualne medijske storitve na zahtevo, namenijo evropskim delom vsaj 30-odstotni delež v svojih katalogih in zagotovijo, da se ta dela postavijo v ospredje.

2. Kadar države članice od ponudnikov medijskih storitev pod njihovo pristojnostjo zahtevajo, da finančno prispevajo k produkciji evropskih del, vključno z neposredno naložbo v vsebino in prispevki v nacionalne sklade, lahko take finančne prispevke zahtevajo tudi od ponudnikov medijskih storitev, katerih ciljno občinstvo je na njihovem ozemlju, sedež pa imajo v drugih državah članicah, pri čemer morajo biti ti prispevki sorazmerni in nediskriminatorni.

3. V primeru iz odstavka 2 finančni prispevek temelji le na prihodkih, ki so ustvarjeni v ciljnih državah članicah. Kadar država članica, v kateri ima ponudnik medijskih storitev sedež, naloži tak finančni prispevek, upošteva vse finančne prispevke, ki so jih naložile ciljne države članice. Vsi finančni prispevki morajo biti skladni s pravom Unije, zlasti s pravili o državni pomoči.

4. Države članice Komisijo do 19. decembra 2021 in nato vsaki dve leti obvestijo o izvajanju odstavkov 1 in 2.

5. Komisija na podlagi informacij držav članic in neodvisne študije poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o uporabi odstavkov 1 in 2, pri čemer upošteva tržni in tehnološki razvoj ter cilj kulturne raznolikosti.

▼ M1

6. Obveznost, ki je bila naložena na podlagi odstavka 1, in zahteva iz odstavka 2 za ponudnike medijskih storitev, ki imajo ciljno občinstvo v drugih državah članicah, se ne uporabljata za ponudnike medijskih storitev z nizkim prometom ali majhnim občinstvom. Države članice lahko take obveznosti ali zahteve opustijo tudi, kadar bi bile neizpolnljive ali neupravičene zaradi narave ali področja avdiovizualnih medijskih storitev.

7. Komisija po posvetovanju z odborom za stike izda smernice za izračun deleža evropskih del iz odstavka 1 in za opredelitev majhnega občinstva in nizkega prometa iz odstavka 6.

▼ B

POGLAVJE V

**DOLOČBE GLEDE EKSKLUZIVNIH PRAVIC IN KRATKIH POROČIL
V RAZŠIRJANJU TELEVIZIJSKIH PROGRAMOV***Člen 14*

1. Vsaka država članica lahko sprejme ukrepe v skladu s pravom Unije, s katerimi zagotovi, da izdajatelji televizijskih programov pod njeno pristojnostjo ne oddajajo tistih dogodkov, ki v tej državi članici veljajo za dogodke velikega družbenega pomena, na ekskluzivni osnovi, s čimer bi večji delež javnosti v tej državi članici prikrajšali za možnost spremljanja takšnih dogodkov prek neposrednega prenosa ali prek poznejšega prenosa na brezplačni televiziji. Če država članica sprejme takšne ukrepe, mora sestaviti seznam določenih nacionalnih ali drugih dogodkov, za katere meni, da so velikega družbenega pomena. To stori na jasn in pregleden način ter pravočasno. Pri tem zadevna država članica določi tudi to, ali morajo biti takšni dogodki dostopni bodisi v celotnem ali delnem neposrednem prenosu bodisi v primerih, ko je to potrebno ali primerno iz objektivnih razlogov javnega interesa, v celotnem ali delnem poznejšem prenosu.

2. Države članice Komisijo takoj uradno obvestijo o vsakem ukrepu, ki so ga ali ga bodo sprejele v skladu z odstavkom 1. Komisija v treh mesecih od dneva uradnega obvestila preveri, ali so takšni ukrepi združljivi z zakonodajo Unije in o njih obvesti druge države članice. Komisija zaprosi za mnenje odbora, ustanovljenega v skladu s členom 29. Sprejete ukrepe takoj objavi v *Uradnem listu Evropske unije*, najmanj enkrat letno pa objavi tudi konsolidirani seznam ukrepov, ki so jih sprejele države članice.

3. Države članice z ustreznimi sredstvi v okviru svojih zakonodaj zagotovijo, da izdajatelji televizijskih programov pod njihovo pristojnostjo ne izvajajo ekskluzivnih pravic, ► **C1** ki so jih ti izdajatelji televizijskih programov kupili po 30. juliju 1997, na način, ◀ ki bi večji delež javnosti v drugi državi članici prikrajšal za možnost spremljanja dogodkov, ki jih je ta druga država članica določila v skladu z odstavkoma 1 in 2, bodisi v celotnem ali delnem neposrednem prenosu bodisi v primerih, ko je to potrebno ali primerno iz objektivnih razlogov javnega interesa, v celotnem ali delnem poznejšem prenosu na brezplačni televiziji, kar je ta druga država članica določila v skladu z odstavkom 1.

Člen 15

1. Države članice zagotovijo, da ima za kratko poročanje kateri koli izdajatelj televizijskega programa s sedežem v Uniji pravičen, smotr in nediskriminatoren dostop do dogodkov velikega javnega interesa, ki jih ekskluzivno prenaša izdajatelj televizijskega programa pod njihovo pristojnostjo.
2. Če obstaja drug izdajatelj televizijskega programa, ki ima sedež v isti državi članici kakor izdajatelj televizijskega programa, ki je zaprosil za dostop, in je pridobil ekskluzivne pravice za prenašanje dogodka velikega javnega interesa, je treba za dostop zaprositi tega izdajatelja televizijskega programa.
3. Države članice zagotovijo, da je takšen dostop zajamčen z dopuščanjem izdajateljem televizijskih programov, da svobodno izberejo kratke izseke iz signala izdajatelja televizijskega programa, ki ga prenaša, in sicer vsaj z identifikacijo njihovega vira, razen če je to iz praktičnih razlogov nemogoče.
4. Kot alternativo odstavku 3 lahko država članica oblikuje enakovreden sistem, ki na druge načine omogoča pravičen, smotr in nediskriminatoren dostop.
5. Kratki izseki se uporabijo samo za splošne informativne oddaje in se lahko pri avdiovizualnih medijskih storitvah na zahtevo uporabijo samo, če isti program s časovnim zamikom ponudi isti ponudnik medijskih storitev.
6. Brez poseganja v odstavke 1 do 5, države članice v skladu s svojimi pravnimi sistemi in praksami zagotovijo, da so opredeljeni načini in pogoji glede zagotavljanja takšnih kratkih izsekov, zlasti kakršni koli dogovori o nadomestilu, najdaljša dolžina kratkih izsekov in časovne omejitve glede njihovega prenosa. Če je predvideno nadomestilo, to ne sme presehati dodatnih stroškov, nastalih neposredno zaradi zagotovitve dostopa.

POGLAVJE VI

SPODBUJANJE DISTRIBUCIJE IN PRODUKCIJE TELEVIZIJSKIH PROGRAMOV

Člen 16

1. Države članice z ustreznimi sredstvi zagotovijo, da v primerih, ko je to izvedljivo, izdajatelji televizijskih programov rezervirajo za evropska dela večinski delež svojega oddajnega časa, v katerega ni vštet čas, namenjen novicam, športnim prireditvam, igram, oglaševanju, storitvam teleteksta in televizijski prodaji. Ta delež, ki zadeva odgovornost izdajatelja televizijskega programa do gledalcev v zvezi z informativnimi, izobraževalnimi, kulturnimi in razvedrilnimi vsebinami, je treba doseči postopoma, in sicer na osnovi ustreznih meril.
2. Kadar deleža iz odstavka 1 ni mogoče doseči, le-ta ne sme biti nižji od povprečja zadevne države članice za leto 1998.

Kljub temu se glede na Grčijo in Portugalsko leto 1988 nadomesti z letom 1990.

▼B

3. Države članice Komisiji vsaki dve leti z začetkom 3. oktobra 1991 pošljejo poročilo o uporabi tega člena in člena 17.

To poročilo vključuje zlasti statistični prikaz doseganja deleža iz tega člena in iz člena 17 za vsakega od televizijskih programov, ki spada pod jurisdikcijo zadevne države članice, razloge za nedoseganje tega deleža v posameznih primerih ter ukrepe, ki so bili sprejeti ali so predvideni za doseganje tega deleža.

Komisija o poročilih obvesti druge države članice in Evropski parlament ter svojemu obvestilu v primerih, ko je to ustrezno, da mnenje. Komisija zagotovi izvajanje tega člena in člena 17 v skladu z določbami Pogodbe o delovanju Evropske unije. Komisija sme v svojem mnenju upoštevati zlasti napredek, dosežen v primerjavi s prejšnjimi leti, delež del, ki se oddajajo prvič, posebne okoliščine novih izdajateljev televizijskih programov ter poseben položaj držav z manjšo zmogljivostjo avdiovizualne produkcije ali z omejenim jezikovnim območjem.

Člen 17

Države članice z ustreznimi sredstvi zagotovijo, da v primerih, ko je to izvedljivo, izdajatelji televizijskih programov vsaj 10 % svojega oddajnega časa, v katerega ni vštet čas, namenjen novicam, športnim prireditvam, nagradnim igram, oglaševanju, storitvam teleteksta in televizijski prodaji, rezervirajo za evropska dela, ali namesto tega po lastni presoji posamezne države članice najmanj 10 % svojega programskega proračuna evropskim delom, ki jih ustvarijo producenti, neodvisni od izdajateljev televizijskih programov. Ta delež, ki zadeva odgovornost izdajatelja televizijskega programa do gledalcev v zvezi z informativnimi, izobraževalnimi, kulturnimi in razvedrilnimi vsebinami, je treba doseči postopoma, in sicer na osnovi ustreznih meril. Doseči ga je treba tako, da se primeren delež nameni novim delom, to pomeni delom, ki se prenašajo v obdobju petih let po njihovi produkciji.

Člen 18

To poglavje se ne uporablja za izdajatelje televizijskih programov, ki so namenjeni lokalnim občinstvom in ki niso del nacionalne mreže.

POGLAVJE VII

TELEVIZIJSKO OGLAŠEVANJE IN TELEVIZIJSKA PRODAJA*Člen 19*

1. Televizijsko oglaševanje in televizijska prodaja sta jasno razpoznavna in ju je mogoče razločiti od uredniške vsebine. Brez poseganja v uporabo novih oglaševalskih tehnik sta televizijsko oglaševanje in televizijska prodaja z optičnimi in/ali akustičnimi in/ali prostorskimi sredstvi jasno ločena od drugih delov programske sheme.

▼ M1

2. Izolirani televizijski oglaševalni in prodajni vložki med športnimi dogodki so dopustni. Izolirani televizijski oglaševalni in prodajni vložki ostajajo izjema, razen med prenosi športnih dogodkov.

▼ B*Člen 20*

1. Države članice zagotovijo, da celovitost programov, ob upoštevanju naravnih premorov ter trajanja in narave programa, ter pravice imetnikov pravic niso ogrožene, kadar so v te programe vstavljeni oglasi ali televizijska prodaja.

▼ M1

2. Prenašanje televizijskih filmov (iz česar so izvzete nadaljevanke, nanizanke in dokumentarci), kinematografskih del in informativnih programov lahko televizijsko oglaševanje, televizijska prodaja ali oboje prekine enkrat v rednem časovnem intervalu, ki traja najmanj 30 minut. Prenašanje otroških programov lahko oglaševanje prekine enkrat v rednem časovnem intervalu, ki traja najmanj 30 minut, pod pogojem, da je predvideno trajanje programa daljše od 30 minut. Prenašanje televizijske prodaje med otroškimi programi je prepovedano. Med prenosom verskih obredov se ne predvaja nobeno televizijsko oglaševanje ali televizijska prodaja.

▼ B*Člen 21*

Televizijska prodaja medicinskih proizvodov, za katere velja dovoljenje za trženje v smislu Direktive 2001/83/ES, ter televizijska prodaja storitev zdravljenja sta prepovedana.

Člen 22

Televizijsko oglaševanje in televizijska prodaja alkoholnih pijač morata izpolnjevati naslednja merila:

- (a) ne sme biti izrecno namenjeno mladoletnikom in še zlasti ne sme prikazovati mladoletnikov, ki takšne pijače uživajo;
- (b) ne sme povezovati uživanja alkohola s povečano telesno zmogljivostjo ali z vožnjo;
- (c) ne sme ustvarjati videza, da uživanje alkohola prispeva k uspehom v družabnem in spolnem življenju;
- (d) ne sme poudarjati, da ima alkohol zdravilne učinke ali da je poživilo, pomirilo ali sredstvo za reševanje osebnih težav;

▼ B

- (e) ne sme spodbujati nezmernega uživanja alkohola ter vzdržnosti ali zmernega pitja predstavljati v negativni luči;
- (f) ne sme poudarjati visoke vsebnosti alkohola kot posebne kakovosti pijač.

▼ M1*Člen 23*

1. Delež televizijskih oglaševalskih in prodajnih vložkov med 6.00 in 18.00 ne presega 20 % tega obdobja. Delež televizijskih oglaševalskih in prodajnih vložkov med 18.00 in 24.00 ne presega 20 % tega obdobja.
2. Odstavek 1 se ne uporablja za:
 - (a) napovedi, ki jih izdajatelj televizijskega programa predvaja v zvezi s svojimi programi in pomožnimi proizvodi, ki izhajajo neposredno iz teh programov, ali v zvezi s programi in avdiovizualnimi medijskimi storitvami drugih subjektov, ki so del iste skupine za razširjanje televizijskih programov;
 - (b) sponzorirane napovedi
 - (c) promocijsko umeščanje izdelkov;
 - (d) nevtralne okvire med uredniškimi vsebinami in televizijskimi oglaševalskimi ali prodajnimi vložki ter med posameznimi vložki.

▼ B*Člen 24*

Televizijska prodajna okna se kot taka jasno opredelijo z optičnimi in akustičnimi sredstvi ter trajajo neprekinjeno najmanj 15 minut.

Člen 25

Določbe te direktive se smiselno uporabljajo za televizijske kanale, namenjene izključno oglaševanju in televizijski prodaji, ter za televizijske kanale, namenjene izključno samooglaševanju.

Vendar se poglavje VI, kakor tudi člena 20 in 23 za te kanale ne uporabljajo.

Člen 26

Brez poseganja v člen 4 lahko države članice z ustreznim upoštevanjem zakonodaje Unije določijo pogoje, drugačne od tistih, določenih v členih 20(2) in 23 za razširjanje televizijskih programov, ki so namenjeni le nacionalnemu ozemlju in ki jih javnost ne more sprejemati posredno ali neposredno v eni ali več drugih državah članicah.

▼ M1**▼ B**

POGLAVJE IX

PRAVICA DO ODGOVORA V RAZŠIRJANJU TELEVIZIJSKIH PROGRAMOV*Člen 28*

1. Brez vpliva na druge predpise, ki so jih države članice sprejele na podlagi civilnega, upravnega ali kazenskega prava, mora imeti vsaka fizična ali pravna oseba, ne glede na njeno državljanstvo, katere zakoniti interesi, zlasti ugled in dobro ime, so bili oškodovani z navedbo neresničnih dejstev na televizijskem programu, na voljo pravico do odgovora oziroma enakovredna pravna sredstva. Države članice zagotovijo, da dejanskega izvajanja pravice do odgovora ali enakovrednih pravnih sredstev ne ovirajo nerazumni pogoji. Odgovor se predvaja v razumnem časovnem obdobju po tem, ko je bila zahteva zanj utemeljena, ter v terminu in na način, ki ustreza oddaji, na katero se zahteva nanaša.

2. Pravica do odgovora ali druga enakovredna pravna sredstva morajo biti na voljo v zvezi z vsemi izdajatelji televizijskih programov pod jurisdikcijo države članice.

3. Države članice sprejmejo ukrepe, potrebne za vzpostavitev pravice do odgovora ali drugih enakovrednih pravnih sredstev ter določijo postopek, po katerem se takšno pravico ali pravno sredstvo uresničuje. Poskrbijo zlasti za to, da je na voljo zadosten časovni presledek ter da so postopki takšni, da lahko pravico ali enakovredna pravna sredstva primerno uresničujejo tudi fizične ali pravne osebe, ki bodisi prebivajo ali imajo registrirane dejavnosti v drugi državi članici.

4. Zahtevek za uresničevanje pravice do odgovora ali enakovrednih pravnih sredstev se sme zavrniti, če takšen odgovor glede na pogoje iz prvega odstavka ni upravičen, če bi pomenil kaznivo dejanje, če bi s tem izdajatelj televizijskega programa postal odgovoren v skladu s civilnim procesnim pravom ali če bi z njimi prekoračili pravila javne spodobnosti.

5. V zvezi s postopki se uporablja določba, po kateri se je možno pri sporih v zvezi z uresničevanjem pravice do odgovora ali enakovrednih pravnih sredstev pritožiti.

▼ M1

POGLAVJE IXA

DOLOČBE, KI SE UPORABLJAJO ZA STORITVE PLATFORM ZA IZMENJAVO VIDEOV*Člen 28a*

1. Za namene te direktive je ponudnik platforme za izmenjavo videov, ki ima sedež na ozemlju države članice v smislu člena 3(1) Direktive 2000/31/ES, pod pristojnostjo te države članice.

▼ **M1**

2. Za namene te direktive se šteje, da ima ponudnik platforme za izmenjavo videov, ki nima sedeža na ozemlju države članice v skladu z odstavkom 1, sedež na ozemlju države članice, če:

- (a) ima obvladujoče ali odvisno podjetje s sedežem na ozemlju zadevne države članice ali
- (b) je del skupine, v kateri je tudi podjetje, ki ima sedež v zadevni članici.

Za namene tega člena:

- (a) „obvladujoče podjetje“ pomeni podjetje, ki nadzira eno ali več odvisnih podjetij;
- (b) „odvisno podjetje“ pomeni podjetje, ki ga nadzira obvladujoče podjetje, vključno s katerim koli odvisnim podjetjem končnega obvladujočega podjetja;
- (c) „skupina“ pomeni obvladujoče podjetje, vsa podjetja, ki so od njega odvisna, in vsa druga podjetja, ki imajo gospodarske in pravne organizacijske povezave z njimi.

3. Kadar imajo obvladujoče, odvisno ali druga podjetja v skupini vsa sedeže v različnih državah članicah, se za namene uporabe odstavka 2 šteje, da ima ponudnik platforme za izmenjavo videov sedež v državi članici, v kateri ima sedež njegovo obvladujoče podjetje, ali, če to ne obstaja, v državi članici, v kateri ima sedež njegovo odvisno podjetje, ali, če to ne obstaja, v državi članici, v kateri ima sedež drugo podjetje iz zadevne skupine.

4. Kadar je več odvisnih podjetij in ima vsako od njih sedež v drugi državi članici, se za namene uporabe odstavka 3 šteje, da ima ponudnik platforme za izmenjavo videov sedež v državi članici, v kateri je eno od odvisnih podjetij prvič začelo opravljati dejavnost, pod pogojem, da vzdržuje stabilno in dejansko povezavo z gospodarstvom te države članice.

Kadar je v skupino vključenih več drugih podjetij in ima vsako od njih sedež v drugi državi članici, se šteje, da ima ponudnik platforme za izmenjavo videov sedež v državi članici, v kateri je eno od teh podjetij prvič začelo opravljati dejavnost, pod pogojem, da vzdržuje stabilno in dejansko povezavo z gospodarstvom te države članice.

5. Za namene te direktive se člen 3 in členi 12 do 15 Direktive 2000/31/ES uporabljajo za ponudnike platform za izmenjavo videov, za katere se šteje, da imajo sedež v državi članici v skladu z odstavkom 2 tega člena.

6. Države članice vzpostavijo in vodijo posodobljen seznam ponudnikov platform za izmenjavo videov, ki imajo ali za katere se šteje, da imajo sedež na njihovem ozemlju, in navedejo, na katerih merilih iz odstavkov 1 do 4 temelji njihova pristojnost. Države članice ta seznam in vse njegove posodobitve sporočijo Komisiji.

▼ M1

Komisija zagotovi, da so takšni sezname na voljo v centralizirani zbirki podatkov. V primeru neskladnosti med seznammi Komisija naveže stik z zadevnimi državami članicami, da bi našli rešitev. Komisija zagotovi, da imajo nacionalni regulatorni organi ali telesa dostop do te zbirke podatkov. Komisija informacije iz zbirke podatkov objavi.

7. Kadar se zadevne države članice ob uporabi tega člena ne strinjajo o tem, katera država članica ima pristojnost, o tem brez nepotrebnega odlašanja obvestijo Komisijo. Komisija lahko od skupine ERGA zahteva, da v skladu s točko (d) člena 30b(3) poda mnenje o zadevi. Skupina ERGA tako mnenje poda v 15 delovnih dneh od predložitve zahteve Komisije. Komisija ustrezno obvešča odbor za stike.

Člen 28b

1. Države članice brez poseganja v člene 12 do 15 Direktive 2000/31/ES zagotovijo, da ponudniki platform za izmenjavo videov, ki so pod njihovo pristojnostjo, sprejmejo ustrezne ukrepe za varstvo:

- (a) mladoletnikov pred programi, videi, ki jih ustvarijo uporabniki, in avdiovizualnimi komercialnimi sporočili, ki bi lahko škodovali njihovem telesnemu, duševnemu ali moralnemu razvoju v skladu s členom 6a(1);
- (b) splošne javnosti pred programi, videi, ki jih ustvarijo uporabniki, in avdiovizualnimi komercialnimi sporočili, s katerimi se spodbuja nasilje ali sovraštvo do skupine oseb ali člana take skupine na kateri koli podlagi iz člena 21 Listine;
- (c) splošne javnosti pred programi, videi, ki jih ustvarijo uporabniki, in avdiovizualnimi komercialnimi sporočili, ki vsebujejo vsebine, katerih razširjanje pomeni dejanje, ki je kaznivo dejanje po pravu Unije, in sicer javno ščuvanje k storitvi terorističnega kaznivega dejanja, kakor je določeno v členu 5 Direktive (EU) 2017/541, kazniva dejanja v zvezi z otroško pornografijo, kakor je določeno v členu 5(4) Direktive 2011/93/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ ter kazniva dejanja, povezana z rasizmom in ksenofobijo, kakor je določeno v členu 1 Okvirnega sklepa 2008/913/PNZ.

2. Države članice zagotovijo, da ponudniki platform za izmenjavo videov pod njihovo pristojnostjo v zvezi z avdiovizualnimi komercialnimi sporočili, ki jih tržijo, prodajajo ali urejajo, izpolnjujejo zahteve iz člena 9(1).

Države članice zagotovijo, da ponudniki platform za izmenjavo videov pod njihovo pristojnostjo v zvezi z avdiovizualnimi komercialnimi sporočili, ki jih sami ne tržijo, prodajajo ali urejajo, sprejmejo ustrezne ukrepe za izpolnitev zahtev iz člena 9(1), ob upoštevanju dejstva, da imajo platforme za izmenjavo videov omejen nadzor nad navedenimi avdiovizualnimi komercialnimi sporočili.

⁽¹⁾ Direktiva 2011/93/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o boju proti spolni zlorabi in spolnemu izkoriščanju otrok ter otroški pornografiji in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2004/68/PNZ (UL L 335, 17.12.2011, str. 1).

▼ **M1**

Države članice zagotovijo, da ponudniki platform za izmenjavo videov jasno obvestijo uporabnike, kadar programi in videi, ki jih ustvarijo uporabniki, vsebujejo avdiovizualna komercialna sporočila, če so takšna sporočila prijavljena na podlagi točke (c) tretjega pododstavka odstavka 3 ali je ponudnik obveščen o tem.

Države članice spodbujajo uporabo koregulacije in samoregulacije s pravili ravnanja iz člena 4a(1), katerih namen je učinkovito zmanjšanje izpostavljenosti otrok avdiovizualnim komercialnim sporočilom za hrano in pijačo s hranili in snovmi s hranilnim ali fiziološkim učinkom, zlasti maščobo, transmaščobnimi kislinami, soljo ali natrijem in sladkorjem, katerih prekomerno uživanje v celotni prehrani ni priporočljivo. Namen teh pravil je preprečiti, da bi taka avdiovizualna komercialna sporočila poudarjala pozitivne lastnosti prehranskih vidikov take hrane in pijače.

3. Za namene odstavkov 1 in 2 se ustrezni ukrepi določijo glede na naravo zadevne vsebine, škodo, ki jo lahko povzroči, značilnosti kategorije oseb, ki jih je treba varovati, ter zadevne pravice in legitimne interese, vključno s pravicami in legitimnimi interesi ponudnikov platform za izmenjavo videov in uporabnikov, ki so ustvarili ali na platformo naložili vsebino, ter splošnim javnim interesom.

Države članice zagotovijo, da vsi ponudniki platform za izmenjavo videov pod njihovo pristojnostjo uporabljajo te ukrepe. Ti ukrepi morajo biti izvedljivi in sorazmerni, ob upoštevanju obsega storitve platforme za izmenjavo videov in narave ponujenih storitev. Ti ukrepi nikakor ne smejo voditi do ukrepov predhodnega nadzora ali do filtriranja vsebine pri nalaganju na platformo, ki niso skladni s členom 15 Direktive 2000/31/ES. Za namene varstva mladoletnikov iz točke (a) odstavka 1 tega člena za najbolj škodljivo vsebino veljajo najstrožji ukrepi za nadzorovanje dostopa.

Ti ukrepi zajemajo, kot je to ustrezno:

- (a) vključitev zahtev iz odstavka 1 med splošne pogoje, ki veljajo za storitve platform za izmenjavo videov, in uveljavljanje teh zahtev;
- (b) vključitev zahtev iz člena 9(1) za avdiovizualna komercialna sporočila, ki jih ponudniki platform za izmenjavo videov ne tržijo, prodajajo ali urejajo, med splošne pogoje, ki veljajo za storitve platform za izmenjavo videov, in uveljavljanje teh zahtev;
- (c) zagotovitev funkcije uporabnikom, ki na platformo naložijo videe, ki jih sami ustvarijo, s katero lahko, kolikor so s tem seznanjeni ali kolikor je mogoče upravičeno pričakovati, da so s tem seznanjeni, izjavijo, ali ti videi vsebujejo avdiovizualna komercialna sporočila;
- (d) vzpostavitev in upravljanje preglednih in uporabniku prijaznih mehanizmov, s katerimi lahko uporabniki platform za izmenjavo videov zadevnega ponudnika platforme za izmenjavo videov obvestijo o vsebini iz odstavka 1, ki jo zagotavljajo na svoji platformi, ali tako vsebino označijo;

▼ **M1**

- (e) vzpostavitev in upravljanje sistemov, s katerimi ponudniki platform za izmenjavo videov uporabnikom takih platform pojasnijo, kako so obravnavali obveščanje in označevanje iz točke (d);
- (f) vzpostavitev in upravljanje sistemov za preverjanje starosti za uporabnike platform za izmenjavo videov v zvezi z vsebino, ki bi lahko ogrozila telesni, duševni ali moralni razvoj mladoletnikov;
- (g) vzpostavitev in upravljanje sistemov, ki so preprosti za uporabo in uporabnikom platform za izmenjavo videov omogočajo ocenjevanje vsebine iz odstavka 1;
- (h) zagotavljanje sistemov starševskega nadzora, ki jih upravlja končni uporabnik, v zvezi z vsebino, ki bi lahko ogrozila telesni, duševni ali moralni razvoj mladoletnikov;
- (i) vzpostavitev in izvajanje preglednih, preprostih za uporabo in učinkovitih postopkov za obravnavanje in reševanje pritožb uporabnikov ponudniku platforme za izmenjavo videov v zvezi z izvajanjem ukrepov iz točk (d) do (h);
- (j) zagotovitev učinkovitih ukrepov in orodij glede medijske pismenosti ter ozaveščanje uporabnikov glede teh ukrepov in orodij.

Osebni podatki mladoletnikov, ki jih v skladu s točkama (f) in (h) tretjega pododstavka zberejo ali drugače ustvarijo ponudniki platform za izmenjavo videov, se ne obdelujejo v komercialne namene, kot so neposredno trženje, profiliranje in vedenjsko usmerjeno oglaševanje.

4. Države članice za namene izvajanja ukrepov iz odstavkov 1 in 3 tega člena spodbujajo uporabo koregulacije, kot je določeno v členu 4a(1).

5. Države članice vzpostavijo potrebne mehanizme za ocenjevanje ustreznosti ukrepov iz odstavka 3, ki jih sprejmejo ponudniki platform za izmenjavo videov. Države članice za ocenjevanje navedenih ukrepov pooblastijo nacionalne regulatorne organe ali telesa.

6. Države članice lahko ponudnikom platform za izmenjavo videov naložijo ukrepe, ki so natančnejši ali strožji od tistih iz odstavka 3 tega člena. Pri sprejemanju takih ukrepov države članice upoštevajo zahteve, opredeljene v veljavnem pravu Unije, kot so zahteve iz členov 12 do 15 Direktive 2000/31/ES in iz člena 25 Direktive 2011/93/EU.

7. Države članice zagotovijo, da so za reševanje sporov med uporabniki in ponudniki platform za izmenjavo videov v zvezi z uporabo odstavkov 1 in 3 na voljo mehanizmi za izvensodno reševanje sporov. Taki mehanizmi omogočajo nepristransko reševanje sporov in uporabniku ne jemljejo pravice pravnega varstva na podlagi nacionalnega prava.

▼ M1

8. Države članice zagotovijo, da lahko uporabniki uveljavijo svoje pravice pred sodiščem v zvezi s ponudniki platform za izmenjavo videov v skladu z odstavkoma 1 in 3.
9. Komisija spodbuja ponudnike platform za izmenjavo videov k izmenjavi najboljših praks o pravilih ravnanja za koregulacijo iz odstavka 4.
10. Države članice in Komisija lahko spodbujajo samoregulacijo s pravili ravnanja na ravni Unije iz člena 4a(2).

▼ B

POGLAVJE X

ODBOR ZA STIKE

Člen 29

1. Pod pokroviteljstvom Komisije se uvede odbor za stike. Sestavljajo ga predstavniki pristojnih organov držav članic. Predseduje mu predstavnik Komisije, sestaja pa se bodisi na njegovo pobudo ali na željo delegacije države članice.
2. Naloge odbora za stike so:
- (a) spodbujanje učinkovitega izvajanja te direktive z rednimi posvetovanji o vseh praktičnih problemih, ki bi se pojavili med njeno uporabo, še zlasti med uporabo člena 2, in o vseh drugih zadevah, pri katerih je koristna izmenjava izkušenj;
 - (b) dajanje mnenj na lastno pobudo ali mnenj, ki jih zahteva Komisija v zvezi z uporabo te direktive s strani držav članic;
 - (c) vzpostavljanje foruma za izmenjavo pogledov o tem, katerim zadevam je treba posvečati pozornost v poročilih, ki jih morajo države članice oddajati v skladu s členom 16(3) in o njihovih študijah;
 - (d) razpravljanje o izidu rednih posvetovanj, ki jih ima Komisija s predstavniki televizijskih organizacij, producentov, potrošnikov, proizvajalcev, izvajalcev storitev in sindikatov ter umetniških ustvarjalcev v širšem smislu;
 - (e) omogočanje izmenjave informacij med državami članicami in Komisijo o stanju in razvoju regulatornih dejavnosti na področju avdiovizualnih medijskih storitev, pri čemer se upoštevajo avdiovizualna politika Unije in ustrezna dogajanja na tehničnem področju;
 - (f) preučevanje vsakega pojava, ki se pojavi znotraj sektorja in za katerega se zdi, da bi bilo o njem koristno izmenjati stališča.

▼ **B**

POGLAVJE XI

▼ **M1**

REGULATORNI ORGANI IN TELESA DRŽAV ČLANIC

Člen 30

1. Vsaka država članica imenuje enega ali več nacionalnih regulatornih organov, teles ali obojih. Države članice zagotovijo, da so ti organi ali telesa pravno ločeni od vlade in funkcionalno neodvisni od svojih vlad ter od katerega koli drugega javnega ali zasebnega organa. To ne posega v možnost držav članic, da ustanovijo regulatorje, ki nadzirajo več različnih sektorjev.

2. Države članice zagotovijo, da nacionalni regulatorni organi ali telesa izvajajo svoja pooblastila nepristransko, pregledno in v skladu s cilji te direktive, zlasti v zvezi s pluralnostjo medijev, kulturno in jezikovno raznolikostjo, varstvom potrošnikov, dostopnostjo, nediskriminacijo, pravilnim delovanjem notranjega trga in spodbujanjem poštene konkurence.

Pri izvajanju nalog, ki so jim bile dodeljene v skladu z nacionalnim pravom, s katerim se izvaja pravo Unije, nacionalni regulatorni organi ali telesa ne smejo zahtevati ali sprejemati navodil od drugih organov. To ne preprečuje nadziranja teh organov v skladu z nacionalnim ustavnim pravom.

3. Države članice zagotovijo, da so pristojnosti in pooblastila nacionalnih regulatornih organov ali teles ter načini zagotavljanja, da ti organi ali telesa nosijo odgovornost, jasno zakonsko opredeljeni.

4. Države članice zagotovijo, da imajo nacionalni regulatorni organi ali telesa ustrezna finančna sredstva, človeške vire in izvršilna pooblastila za učinkovito opravljanje svojih nalog in prispevanje k delu skupine ERGA. Države članice zagotovijo, da imajo nacionalni regulatorni organi ali telesa svoje letne proračune, ki se objavijo.

5. Države članice v svojem nacionalnem pravu določijo pogoje in postopke za imenovanje in razrešitev vodij nacionalnih regulatornih organov in teles ali članov kolegijskih organov, ki izvršujejo to nalogo, vključno s trajanjem mandata. Postopki so pregledni, nediskriminatorni in zagotavljajo potrebno stopnjo neodvisnosti. Vodjo nacionalnega regulatornega organa ali telesa ali člane kolegijskega organa, ki izvršujejo to nalogo v okviru nacionalnega regulatornega organa ali telesa, je mogoče odpustiti, če ne izpolnjujejo več zahtevanih pogojev za opravljanje svojih dolžnosti, ki so vnaprej določeni na nacionalni ravni. Odločitev o odpustitvi se ustrezno utemelji, predhodno vroči in objavi.

6. Države članice zagotovijo, da na nacionalni ravni obstajajo učinkoviti pritožbeni mehanizmi. Pritožbeni organ, ki je lahko sodišče, mora biti neodvisen od strank, udeleženih v pritožbi.

▼ **M1**

Odločitev nacionalnega regulatornega organa ali telesa je veljavna do sprejetja odločitve o pritožbi, razen če so v skladu z nacionalnim pravom sprejeti začasni ukrepi.

Člen 30a

1. Države članice zagotovijo, da nacionalni regulatorni organi ali telesa sprejmejo ustrezne ukrepe, s katerimi drug drugemu in Komisiji zagotovijo informacije, potrebne za izvajanje te direktive, zlasti členov 2, 3 in 4.
2. Kadar nacionalne regulatorne organe ali telesa v okviru izmenjave informacij na podlagi odstavka 1 ponudnik medijskih storitev pod njihovo pristojnostjo obvesti, da bo nudil storitve, ki bodo v celoti ali v glavnem namenjene občinstvu v drugi državi članici, nacionalni regulatorni organ ali telo v pristojni državi članici o tem obvesti nacionalni regulatorni organ ali telo v ciljni državi članici.
3. Če regulatorni organ ali telo države članice, na katero ozemlje je ponudnik medijskih storitev pod pristojnostjo druge države članice ciljno usmerjen, pošlje zahtevo v zvezi z dejavnostmi tega ponudnika regulatornemu organu ali telesu države članice, ki je pristojna za tega ponudnika, slednji regulatorni organ ali telo naredi vse, kar je v njegovi moči, da zahtevo reši v dveh mesecih, brez poseganja v strožje časovne roke, ki se uporabljajo na podlagi te direktive. Regulatorni organ ali telo ciljne države članice regulatornemu organu ali telesu pristojne države članice na zahtevo predloži vse informacije, ki bi mu lahko bile v pomoč pri reševanju zahteve.

Člen 30b

1. S to direktivo se ustanovi skupina evropskih regulatorjev za avdiovizualne medijske storitve (skupina ERGA).
2. Sestavljajo jo predstavniki nacionalnih regulatornih organov ali teles na področju avdiovizualnih medijskih storitev z glavno odgovornostjo za nadzor avdiovizualnih medijskih storitev, kadar nacionalni regulatorni organ ali telo ne obstaja, pa drugi predstavniki, ki so izbrani na podlagi njihovih postopkov. Na sestankih skupine ERGA sodeluje predstavnik Komisije.
3. Skupina ERGA opravlja naslednje naloge:
 - (a) Komisiji zagotavlja tehnično znanje:
 - pri njeni nalogi zagotavljanja doslednega izvajanja te direktive v vseh državah članicah;
 - v zvezi z zadevami, ki so povezane z avdiovizualnimi medijskimi storitvami in so pod njeno pristojnostjo;
 - (b) izmenjuje izkušnje in najboljše prakse pri uporabi regulativnega okvira za avdiovizualne medijske storitve, vključno z dostopnostjo in medijsko pismenostjo;

▼ M1

- (c) sodeluje in zagotavlja informacije svojim članom, ki so potrebne za uporabo te direktive, zlasti v zvezi s členi 3, 4 in 7;
 - (d) na zahtevo Komisije daje mnenja o tehničnih vidikih in dejstvih v zvezi z vprašanji na podlagi člena 2(5c), člena 3(2) in (3), točke (c) člena 4(4) ter člena 28a(7).
4. Skupina ERGA sprejme svoj poslovnik.

▼ B

POGLAVJE XII
KONČNE DOLOČBE

Člen 31

Na področjih, ki jih ta direktiva ne ureja, direktiva ne vpliva na pravice in dolžnosti držav članic, izhajajočih iz veljavnih konvencij, ki urejajo telekomunikacije ali razširjanje programov.

Člen 32

Države članice Komisiji posredujejo besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

▼ M1

Člen 33

Komisija spremlja uporabo te direktive s strani držav članic.

Komisija najpozneje do 19. decembra 2022, nato pa vsaka tri leta Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru predloži poročilo o uporabi te direktive.

Komisija najpozneje do 19. decembra 2026 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži naknadno oceno o učinku te direktive in njeni dodani vrednosti, po potrebi s predlogi za revizijo te direktive.

Komisija ustrezno obvešča odbor za stike in skupino ERGA o delu in dejavnostih drugega.

Komisija zagotovi, da se informacije, ki jih je prejela od držav članic, o ukrepih, ki so jih sprejele na področjih, ki jih usklajuje ta direktiva, sporočijo odboru za stike in skupini ERGA.

Člen 33a

1. Države članice promovirajo medijsko pismenost in sprejmejo ukrepe za razvoj veččin medijske pismenosti.

▼ **M1**

2. Države članice Komisiji do 19. decembra 2022 in nato vsaka tri leta poročajo o izvajanju odstavka 1.
3. Komisija po posvetovanju z odborom za stike izda smernice o obsegu takšnih poročil.

▼ **B**

Člen 34

Direktiva 89/552/EGS, kakor je bila spremenjena z direktivami, navedenimi v delu A Priloge I, je razveljavljena, brez poseganja v obveznosti držav članic glede rokov za prenos v nacionalno pravo direktiv, ki so določeni v delu B Priloge I.

Sklici na razveljavljeno direktivo se upoštevajo kot sklici na to direktivo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo v Prilogi II.

Člen 35

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 36

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

▼B*PRILOGA I*

DEL A

Razveljavljena direktiva s seznamom njenih zaporednih sprememb

(iz člena 34)

Direktiva Sveta 89/552/EGS
(UL L 298, 17.10.1989, str. 23)

Direktiva 97/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta
(UL L 202, 30.7.1997, str. 60)

Direktiva 2007/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta samo člen 1
(UL L 332, 18.12.2007, str. 27)

DEL B

Roki za prenos v nacionalno pravo

(iz člena 34)

Direktiva	Roki za prenos
89/552/EGS	3. oktober 1991
97/36/ES	31. december 1998
2007/65/ES	19. december 2009

PRILOGA II

KORELACIJSKA TABELA

Direktiva 89/552/EGS	Ta direktiva
Člen 1, uvodno besedilo	Člen 1(1), uvodno besedilo
Člen 1(a), uvodno besedilo	Člen 1(1)(a), uvodno besedilo
Člen 1(a), prva alineja	Člen 1(1)(a)(i)
Člen 1(a), druga alineja	Člen 1(1)(a)(ii)
Člen 1(b) do (m)	Člen 1(1)(b) do (m)
Člen 1(n)(i), uvodno besedilo	Člen 1(1)(n), uvodno besedilo
Člen 1(n)(i), prva alineja	Člen 1(1)(n)(i)
Člen 1(n)(i), druga alineja	Člen 1(1)(n)(ii)
Člen 1(n)(i), tretja alineja	Člen 1(1)(n)(iii)
Člen 1(n)(i), četrta alineja	Člen 1(2)
Člen 1(n)(ii), uvodno besedilo	Člen 1(3), uvodno besedilo
Člen 1(n)(ii), prva alineja	Člen 1(3)(i)
Člen 1(n)(ii), druga alineja	Člen 1(3)(ii)
Člen 1(n)(ii), tretja alineja	Člen 1(3)(iii)
Člen 1(n)(iii)	Člen 1(4)
Člen 2	Člen 2
Člen 2a(1), (2) in (3)	Člen 3(1), (2) in (3)
Člen 2a(4), uvodno besedilo	Člen 3(4), uvodno besedilo
Člen 2a(4)(a)	Člen 3(4)(a)
Člen 2a(4)(b), uvodno besedilo	Člen 3(4)(b), uvodno besedilo
Člen 2a(4)(b), prva alineja	Člen 3(4)(b)(i)
Člen 2a(4)(b), druga alineja	Člen 3(4)(b)(ii)
Člen 2a(5) in (6)	Člen 3(5) in (6)
Člen 3	Člen 4
Člen 3a	Člen 5
Člen 3b	Člen 6
Člen 3c	Člen 7
Člen 3d	Člen 8
Člen 3e	Člen 9
Člen 3f	Člen 10
Člen 3g(1)	Člen 11(2)
Člen 3g(2), prvi pododstavek, uvodno besedilo	Člen 11(3), prvi pododstavek, uvodno besedilo
Člen 3g(2), prvi pododstavek, prva alineja	Člen 11(3), prvi pododstavek, točka (a)
Člen 3g(2), prvi pododstavek, druga alineja	Člen 11(3), prvi pododstavek, točka (b)
Člen 3g(2), drugi, tretji in četrti pododstavek	Člen 11(3), drugi, tretji in četrti pododstavek
Člen 3g(3)	Člen 11(4)
Člen 3g(4)	Člen 11(1)
Člen 3h	Člen 12
Člen 3i	Člen 13
Člen 3j	Člen 14

▼B

Direktiva 89/552/EGS	Ta direktiva
Člen 3k	Člen 15
Člen 4(1), (2) in (3)	Člen 16(1), (2) in (3)
Člen 4(4)	—
Člen 5	Člen 17
Člen 9	Člen 18
Člen 10	Člen 19
Člen 11	Člen 20
Člen 14	Člen 21
Člen 15	Člen 22
Člen 18	Člen 23
Člen 18a	Člen 24
Člen 19	Člen 25
Člen 20	Člen 26
Člen 22	Člen 27
Člen 23	Člen 28
Člen 23a	Člen 29
Člen 23b	Člen 30
Člen 24	Člen 31
—	Člen 32
Člen 26	Člen 33
—	Člen 34
—	Člen 35
Člen 27	Člen 36
—	Priloga I
—	Priloga II